

ВЗАЄМОДІЯ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ У РОДИНІ

До друку підготувала Галина МОЙСЕЄВА

**Продовжуємо розмову
про те, як виховати здорову,
розумну, щасливу, самодостатню,
люблічу людину? На цю тему розмірковує
кандидат психологічних наук заступник
директора Інституту післядипломної
педагогічної освіти імені Б. Грінченка
Олександр Кочерга.
Отже: як "підібрати ключі"
до своєї дитини?**

Не забувайте, що ключ до її серця можна знайти через гру. Саме в процесі гри ви зможете передати їй необхідні навички, знання, поняття про життєві правила та цінності, краще розуміти один одного. Частіше розмовляйте з дитиною, пояснюють їй незрозумілі явища, ситуації, суть заборон та обмежень. Допоможіть навчитися словами висловлювати свої бажання, почуття та переживання, інтерпретувати свою поведінку та поведінку інших людей.

Прийнята в деяких родинах система залякування дітей, безумовно, заслуговує осуду, адже стає джерелом виникнення особливого способу самозбереження – неправдивості та нещирості. Тяжкі переживання особливо негативно впливають на формування таланту, особистості дитини, легко призводять до психостенічних реакцій, імпульсивних дій та афектів.

Існує термін "шкільна фобія", тобто острах у деяких дітей перед відвідуванням школи. Насправді часто йдеться не стільки про школу, скільки про побоювання дитини йти з дому, розставатися з батьками. Якщо дитина дуже хвороблива, то, як правило, вона перебуває в умовах гіперопіки з боку батьків.

Іноді зустрічаються батьки, котрі самі побоюються школи і побіжно навіюють це побоювання своїм дітям, або драматизують проблеми початку навчання. Вони намагаються виконувати замість дітей їхні домашні завдання, контролюють кожну написану літеру і таким чином створюють у неї "навчальну фобію".

Як результат – у дітей виникають: почуття невпевненості у власних силах, сумніви щодо своїх знань, виробляється звичка сподіватися на допомогу в найпростішій ситуації.

Батьки при цьому керуються пра-
гненням досягти успіху за будь-яку ціну.
Вони забувають, що діти і в школі зали-

шаються дітьми – їм хочеться пограти-
ся, побігати, "розрядитися", тобто потріб-
ен час, що б стати такими ж свідомими,
якими їх хочуть бачити дорослі.

Батькам важливо пам'ятати, що при спілкуванні з дітьми варто уникати погроз, наказів, критики з переважан-
ням негативізму, образливих прізвиськ,
допиту, безапеляційних тверджень,

неособасних порад.

Погрози викликають страх, почуття підлегlosti, образу, ворожість: "Якщо ти цього не зробиш, залишишся без ласощів"; "Роби так, як тобі сказано, і не задавай звичих запитань"; "Якщо ти не можеш своєчасно робити уроки, я серйозно подумаю над тим, чи не слід заборонити тобі гуляти на вулиці (або сидити біля комп'ютера, або займатися в спортивній секції)".

Накази – виявлення влади над іншою людиною, отже руйнується атмосфера рівноправності (між тим в певних, виняткових ситуаціях можливо їх застосовувати але досить обережно): "Тобі це говорить батько (мати), ти повинен його (її) слухатись", "Як тобі не соромно так розмовляти з дорослими, негайно припини"; "Я тобі забороняю товаришувати з ...".

Критика з переважанням негативізму без надії на виправлення досить небезпечна для дитини тому, що залишає дитину без батьківської любові та підтримки: "Ти зовсім не навчений працювати"; "Твої зошити такі неохайні!"; "Ти не слідкуєш за своїми речами, вони у тебе розкидані де завгодно".

Образливі прізвиська, що принижу-
ють гідність людини незалежно від віку:
"Так може поводити себе тільки упер-
тій віслюк"; "Take може сказати лише дурна людина"; "І в кого тільки такий йолоп міг уродитися" (розуміло, що всі ці репліки тільки закріплюють у свідо-
мості дитини "модель приниження інших" і руйнують у дитині її самооцін-

ку, понижуючи її захисні механізми).

Допит – образливі з'ясування несут-
ективих деталей, що фактично є проявом
недовіри до дитини: "Ну то скільки
годин у тебе пішло на це?"; "Скільки це
коштувало?"; "Чого це ти так пізно?";
"Чим ти займаєшся?".

Безапеляційне ствердження відно-
сно мотивів поведінки: "Ти ніколи не
мав бажання цим займатись". "Ти не
хочеш поводитись так, як слід, мені на
зло". "Ти – скупий" (вони є болючими
для дитини і руйнівними для її психіч-
ного здоров'я оскільки не дають можливості розібратись дорослому в її
діях, створюючи стіну видуманих не
реальних "фактів").

Несвоєчасні поради в той момент,
коли дитина просто, хоче щоб її вислу-
хали: "Якби у тебе на столі був лад, то
не довелося б хвилюватися, коли ти
шукas потрібні папери". "Чому ти не
зробила це так, як я тобі казав, отепер
маєш". "Просто не звертай на це уваги".

Дуже важливо, щоб батьки пам'ятати:
обговорюючи з дитиною її поведінку,
намагайтесь підкреслити, що взагалі
задоволені дитиною як особистістю. Це
можна зробити, кажучи: "Ти припустив-
ся декількох помилок, але подивись,
як ти...". Цим протиставленням батьки
дають дитині зрозуміти, що можна
робити помилки, але їх більше цікав-
лять успіхи дитини, а не її помилки.

Батьки повинні користуватися тими
словами, які працюють на розвиток
"Я-концепції" і почуття адекватності
дитини. Протягом дня батьки мають
декілька можливостей для створення у
дитини почуття власної корисності і
адекватності. Один шлях полягає в
тому, щоб продемонструвати дитині
Ваше задоволення від її досягнень або
намагань. Інший шлях – навчити дитину
справлятись з різними завданнями.
Цього можливо досягти, створивши у дитини установку: "Ти можеш це зробити".

Отже, уникайте, остерігайтесь деяких невдалих реплік на адресу своїх дітей.
Аналізуйте свої дії та щовечора пригада-
йте, скільки разів ви сказали дитині:
я зайнята; подивися, що ти нарояв; не
говори так швидко; це треба робити не
так; неправильно; коли ж ти навчишся?
Скільки разів я тобі казала?!
Ні, я не можу.

Уникаючи цих реплік, ви зможете підтримати свою дитину, додаючи їй упевненості, що ви до неї небайдужі.

Якщо навіть дитина і не дуже успішно справляється з чим-небудь, батьки повинні дати їй зрозуміти, що їх почуття по відношенню до дитини не змінилися. Корисними можуть бути наступні висловлювання:

– Мені було би дуже приємно спосте-
рігати за тим, що відбувається!

– Якщо щось трапиться не так, як
тобі хотілось, для тебе це було гарним
уроком.

– Всі ми люди, і всі ми робимо
помилки. В кінці кінців, вправляючи
свої помилки, ти теж вчишся.

Для того, щоб показати віру в дитину,
батьки повинні мати мужність і бажан-
ня зробити наступне: забути про минулі
поразки свого чада; допомогти їй набра-
ти впевненості в тому, що дитина спра-
виться із поставленим завданням;
дозволити її почати "з нуля", спираю-
чись на те, що батьки вірють в неї, в її
здатність досягти успіху; пам'ятати про
минулі успіхи і повернутись до них, а не
до помилок.

Дуже важливо піклуватися про те,
щоб створити дитині ситуацію з гаран-
тованим успіхом. Можливо, це буде
вимагати від батьків деякої зміни вимог
до дитини, але справа того варта. Пот-
рібно чітко усвідомлювати, що успіх
породжує успіх і підсилює впевненість у
своїх силах як у дитини, так і у батьків.

Про те, як підтримати дитину, читай-
те в нашому наступному номері.

ВИПРОБУВАТИ НА СОБІ

**На Кіровоградщині рятувальники МНС України і військовики навчають
студентську молодь кожен своєї справи**

Днями фахівці МНС демонстрували студентам Кіровоградського кооперативного коледжу економіки і права ім. Сая можливості пожежно-рятувальної техніки та засоби пожежогасіння. Для молоді цього навчального закладу вже стало традиційним щороку проводити польові походи, та цього разу він мав військово-патріотичне напрямлення, адже тривав за участю рятувальників і військовиків. Студен-

ти випробовували на собі стройові прийоми та рух без зброї, прийоми рукопашного бою, збирання й розбирання автомата. Молодь дізналася і про те, як працюють автоцистерна та автомобіль першої допомоги, що має на оснащенні, і як діє в надзвичайній ситуації хіміко-радіологічна лабораторія. Одне слово, юнакам і дівчатам дуже сподобалося спробувати свої сили у військовій та пожежно-рятувальній

справах. Не менш цікаво пройшов й інший подібний захід у Кіровоградському базовому медичному коледжі. В умовах бурхливого розвитку людської цивілізації набагато більше зросі ризик стати жертвою техногенної катастрофи, тому такі знання вже стали невід'ємною частиною освіти сучасної людини.

ГУ МНС у Кіровоградській області